

spananke sveta iz ženskih grl Kakor mama zvečer s pesmijo zaziba otroka v sanje, tako nežno in pomirjujoče je vplival koncert uspavank s celega sveta, ki mu prisluhnili v petek, 6. junija, v farovžu v Št. Jakobu. Za svoj prvi samostojni koncert so pevke Ženskega zbora ROŽ izbrale pesmi, ki najlepše zazvenijo iz ženskih grl – uspavanke. Mehko so se pozibavale pesmi, ki so pripovedovale o troških doživetjih, o mleku in drugi hrani, o živalih in naravi, o posteljah in spanju in so jih pevke zbora ROŽ zapele v trinajstih jezikih. Pesmi, v različnih jezikih, so čudovito pripovedovale o bogati pevski tradiciji narodov, vsem pa je bilo eno skupno – mame želijo s pesmijo zazibati otroka v spanje. Prvi koncert je bil uprizorjen kot igra. Med petjem so se poigrali otroci, glasbeniki so nekatere pesmi spremljali v živo, med posameznimi skladbami pa sta Zalika Steiner in Tonej Sticker pripovedovala turško pravljico o »Molčeči princesi«. Režiser Marjan Štikar je spojil pesmi v scensko uprizoritev, v kateri so melodijske in ženske glasovi prejeli še večjo izpovedno moč. Zborovodja Primož Erštanj je oblikoval ženske glasove, da so zazveneli v čudovitih melodijah. Bil je izjemen koncert! *mo*

a podiju (z leve): Katarina Sima, predsednica graških študentov Marcella Slugouc-Sternad in Verena Gotthardt

šport in branje v klubu graških študentov »Tek branje je moderno znanje.« – To je bilo geslo srečanja med športom, glasbo in literaturo. Po nekaj pavzah so se v Klubu slovenskih študentk in študentov v Gradcu (KSŠŠG) odločili, da se bodo ubašili spet športno udeleževali. Presenetljivo pa se je izkazalo, da so to storili vsi enako dobro. Delegacija kluba je 5. junija tekla na Schlossberg in naredili so svetovni rekord: vseh pet je prispevalo na cilj v enakem času. Kaj takega mora kdo šele ponoviti!

Po teku na Schlossberg pa sta bili v klubu v redišču pozornosti maturantki Slovenske gimnazije in s tem literatura in glasba. Verena Gotthardt je brala ob najnovejših pesmih tudi iz pesniške zbirke »Najdeni nič«, ki jo je izdala pri Mohorjevi založbi. Njen nastop je z igranjem na kitaro občuteno oplemenitila sošolka in prijateljica Katarina Sima. *vg*

Kulturni zajtrk v znamenju narečij Naše tri doline – Rož, Podjuna, Zilja – so razpoznavne po zvoneh narečij. »Žabarim, punam, marnavam, mornjem po domače«. Narečje, to je tisti jezik, v katerem se rodiš, z njim povežeš svet, ki te obdaja. V njem mislimo, čutimo in delamo.

Kulturni zajtrk, ki ga prireja KPD Šmihel na gori sv. Katarine nad Šmihelom, je posvečen trem slovenskim narečjem južne Koroške. V teh narečjih bodo spregovorili Milka Kriegel v ziljščini, Alex Schuster v rožanščini in Anton Kumer v podjunščini. Tri doline bodo glasbeno predstavili pevski skupina Svrž iz Roža, Hans Erchnig na harmoniki in Arthur Ottowitz na orglicah. Kulturni zajtrk bo kulinarčno popestrila hrana treh dolin: polenta, rožanska čisava župa in pogača.

Kulturni zajtrk na gori sv. Katarine nad Šmihelom 8.30 sv. maša, ob 9.30 pričetek kulturno-kulinarčnega sporeda **v nedeljo, 15. junija 2014**

20-LETNICA Kulturne delavnice Gasser

Obzorja parka

Zgodba parka skulptur Kulturne delavnice Gasser v Bilčovsu je stara 20 let. Ingrid Gassser, pobudnica in vodja te delavnice: »Zgodba parka se nadaljuje. Park ostaja živ.« Edini pogoj za umetnice in umetnike, ki jih Ingrid Gasser povabi, je umetniško ukvarjanje z lesom. To se zgodi v sodelovanju podjetja Gasser, ki kljub gospodarski stiski ni krajšal finančnih sredstev, namenjenih za umetnost.

Kar je v preteklih 20-ih letih pred upravnim poslopijem podjetja Gasser nastalo, je park skulptur, v katerem so zastopani najpomembnejši koroški umetniki in vsem je skupna tema les. Najnovejši objekt v skulpturnem parku je ustvaril Valentin Oman. To je štiri metre visok objekt, ki kaže obe strani človeškega. »Homo sapiens constructor« je prva stran in kaže življenje, druga »Homo sapiens destructor« pa minljivost. Na prvi strani je slika, na drugi pa silhueta izrezana v železu, ki rjavi.

Gotovo v zgodovino koroške umetnosti bosta šli dve mizi, ki ju je Valentin Oman sam načrtoval in poslikal ob 20-letnici Kulturne delavnice Gasser. Ko ga je Ingrid Gasser vprašala za sodelovanje, je bil njegov odgovor navdušenje. Navdušenje pa je tudi edini odgovor ob pogledu na dve mizi, vsaka s štirimi stoli. Posebnost te Omanove stvaritve je popolna poslikava. Ni ga kota, kamor Omanov čopič ne bi segel. Miselno pa sežeta ti dve mizi še dlje: to sta mizi za našo deželo. Na eni izmed njiju bi lahko podpisovali kake pogodbe (na primer pogodbo, ki končno zagotavlja enakopravnost Glasbeni šoli), na drugi bi se lahko pogajali (imamo tri slovenske organizacije in ker so štirje stoli, je lahko navzoč kakšen mediator), lahko načrtujejo na kulturni ravni (prostora je za dva predsednika osrednjih kulturnih organizacij in njuna zaupnika ali zaupnici pri iskanju kulturnih poti za prihodnost) ...

Ingrid Gasser ne bi hotela pogrešati niti enega dneva, ko je sodelovala z umetniki, »tem tako pomembnim tankočutnim instrumentom za odkrivanje družbenih stranpoti«. Raje bi se odpovedala nekaterim materialnim dobrinam, ne pa srečanju z umetniki in umetnostjo, kar ja zanjo »širjenje obzorja«. **VINCENC GOTTHARDT**

Jubilejni praznik Kulturne delavnice Gasser z odprtjem spomenika, objekta in slik Valentina Omana, **v pet., 13. maja, ob 18. uri** v parku skulptur v Bilčovsu.

Za Omanovo mizo: (z leve) Franc Gasser, Valentin Oman, Ingrid Gasser in Elisabeth Oman.